

disse, nemlig Muligheden for at opnaa en Art Forstaaelse om Planens Realisation mellem Lægekorpset og den Arkitekt, man tænkte sig som gennemførende Planen, blev ikke opfyldt, det lykkedes ikke at opnaa en saadan Forstaaelse. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde erkende, at der forelaa en Nødvendighed for at forlade den Ordning, som den Gang blev gennemført. Ja, man kan jo altid tvistes om, hvad en Nødvendighed vil sige i dette Tilfælde. Det gamle Garnisonssygehus bruges jo nu, og det er ganske klart, at det, efter at Ombygningen er foregaaet, vil kunne bruges bedre end i Øjeblikket. Men derimod har det ganske afgjort staaet saaledes, at man fra deres Side, som skulde lede Anvendelsen af Sygehuset, nemlig fra Lægekorpsets Side, bestemt har hævdet, at man ikke gennem Ombygningen kunde tilvejebringe en blot nogenlunde tilfredsstillende Ordning. Man har vedblivende og meget bestemt hævdet, at det vilde blive en utilfredsstillende Ordning, som vilde faa en særdeles midlertidig Karakter. Det ærede Medlem gik jo ogsaa ud fra, at det kun kunde blive en midlertidig Ordning. Der er det da, at det Spørgsmaal melder sig, om det ikke ogsaa økonomisk er betydeligt bedre i Stedet for at skride til en midlertidig Ordning, som inden alt for længe skal afløses af en ny Ordning, bygget paa meget stærke Krav, at gaa til en Ordning, der har Betingelserne for at blive af varig Karakter. Det ærede Medlem foretog nogle Beregninger af, hvorledes denne Plan rent økonomisk set vilde stille sig i Modsætning til den, Lovforslaget indeholder. Jeg tror, at det er meget vanskeligt her at komme til noget fuldkommen sikkert Resultat, men paa den anden Side mener jeg dog, at det ærede Medlem stillede det noget ugunstigere op for den nye Plan i Forhold til den gamle, end Forholdet virkelig ligger. Det ærede Medlem regnede med, at den nye Plan skulde blive 800,000 Kr. dyrere. Dertil er dog at sige, at saaledes som det er beregnet, vil Planens Gennemførelse komme til at koste 1,200,000 Kr., naar man tager Hensyn til en 20 pCts Prisstigning i den senere Tid. Ubeset denne Prisstigning har Ombygningen af de paagældende Myndigheder været beregnet til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ganske vist har vedkommende Arkitekt, Arkitekt Ingemann,

oprindelig regnet, at den kunde gøres billigere, men har, som naturligt er ved en stor Ombygning af en gammel Bygning, taget alt muligt Forbehold med Hensyn til Prisen, og Myndighederne har tidligere ment, at Bekostningen vilde blive $\frac{1}{2}$ Mill. Nu vil jeg tro, at Prisstigningen vil gøre sig gældende i nogenlunde tilsvarende Grad ved en Ombygning som ved en Nybygning, saaledes at man ogsaa her maatte regne med en Bekostning af 600,000 Kr. Hvis man regner med 600,000 overfor 1,200,000 Kr., bliver Merudgiften ikke de 800,000 Kr., som det ærede Medlem regnede med, men derimod 600,000, og dette vil atter sige, at pr. Kvadratmeter vil man kunne anslaa den Grund, der er Tale om at frigøre, betydeligt lavere, end det ærede Medlem gik ud fra. Det ærede Medlem kom til Tallet 100 Kr. pr. Kvadratmeter; man skulde herefter nogenlunde kunne anslaa det til $\frac{3}{4}$ deraf og saa endda opnaa den fornødne Balance. Noget sikkert kan naturligvis ikke siges derom, ligesom det paa Forhaand ikke er afgjort, hvorledes disse Grunde vil kunne anvendes, om det paa et givet Tidspunkt vil blive anset for mest hensigtsmæssigt at bortsælge dem eller muligvis blive anset for lige saa hensigtsmæssigt at benytte dem til Nybygninger, som Staten har Brug for i det paagældende Kvarter, og hvor man ellers kun vilde kunne skaffe sig Grunde ved meget dyr Grund-erhvervelse.

Det ærede Medlem fremdrog dernæst Spørgsmaalet om Kravet til Hospitalets Størrelse og kom til det Resultat, at man i sin Tid havde regnet med 750 Sengepladser i alt og ment, at der den Gang ikke var tilstrækkelig Plads ved Epidemisygehuset paa Grunden ved Tagensvej. Med Hensyn til Tallet og Beregningen af Pladsforholdene den Gang vil jeg gerne sige, at det vel nok har været saaledes, at Fordringerne den Gang var høje. Der har jo været en Periode, da Fordringerne med Hensyn til Hospitalsforhold i det hele taget sattes meget højt, og der er vel nok blandt Lægerne noget af en Reaktion paa dette Punkt, noget af en Erkendelse af, at man undertiden har skruet Hospitalsfordringerne noget for højt op. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa Beregningerne fra denne Tid. Jeg tror derimod at kunne sige, at Tallet, som det nu er beregnet, efter de Erfaringer, som er gjorte,